

NOVO MESTO, 18. 4. 1979

LETO IX.

ŠT. 3

LABOD je glasilo delovne skupnosti Tovarne oblačil LABOD Novo mesto — Izhaja vsako tretjo sredo v mesecu v nakladi 2400 izvodov — Ureja ga uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Milan Bratož, tehnični urednik: Marjan Moškon — Grafična priprava: ČZP Dolenjski list, tiska Knjižgotisk, Novo mesto

labod

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI TOVARNE OBLAČIL LABOD NOVO MESTO

Večja produktivnost je naša stalna naloga. Dosežena pa bo z večjim deležem vloženega dela slehernega posameznika. Na posnetku je del proizvodnje TOZD Zala v Idriji.

60 let kpj – zkj

Pred nami je izredno pomembna obletnica v življenju naše partije. Zveza komunistov je prešla več revolucionarnih obdobj, ki jih moramo poznati, če hočemo razumeti in pravilno vrednotiti to, kar danes imamo. Poznavanje revolucije od njenega izvora ter poti do današnjega dne je pogoj za to, da si bomo vselej znali pravilno odgovoriti na vprašanje, zakaj je Zvezi komunistov kot celoti vedno, v vseh etapah naše revolucije uspelo ohraniti najpomembnejšo družbeno vlogo. Zveza komunistov je bila in ostala vodilna idejnopolična sila v družbi in prednji odred ter najbolj kritična zavest delavskega razreda.

Že prvi ustanovni kongres je opozoril na vsa pereča socialna vprašanja takratnega časa na našem ozemlju, to je na armade brezposelnih, na ogromna na sprotna med izkoriščevalci in izkoriščenimi množicami. Na vse to pa je že ustanovni kongres poiskal rešitev v osvoboditvi delavskega razreda s političnim bojem. V tem začetnem smislu se je delo nadaljevalo tudi skozi vse predvojno in vojni obdobje.

Konec druge svetovne vojne je prinesel partiji veliko zaupanje vseh narodov in narodnosti Jugoslavije in vseh zatiranih slojev. Nacionalna izdaja jugoslovanske buržuazije je omogočila razlastitev nekdanjih lastnikov, specifični značaj revolucije pa

je omogočil tako zelo samo naš razvoj v nadaljnji usmeritvi povojne Jugoslavije.

Vse povojno delo Zveze komunistov je bilo usmerjeno v čim večje delovne in družbene uspehe. Vsak kongres zase je prinašal nove še uspešnejše rešitve, nove smeri, nove poti. Zadnji kongres naše Zveze komunistov, 11. kongres ZKJ lani v Beogradu pomeni pomembno etapo v nadaljnjem razvoju naše socialistične samoupravne skupnosti. Potrdil je enotnost v odnosu do glavnih vprašanj nadaljnega razvoja naše države in ZK, potrdil je pomemben dosežek v nadaljnji izgradnji samoupravne družbe resničnem bogatenju enakopravnosti narodov in narodnosti, vse večje idejne kohe-

(Nadalj. na 2. str.)

*Vsem delovnim ljudem
čestitamo ob obeh praznikih, ki sta pred nami –
27. aprilu in 1. maju
in želimo mnogo delovnih uspehov!*

Spomin na nekdanje prve majo – praznike dela, je ves prežet s spominom na rdeče nageljne, s preštevanjem zgrajenih kilometrov cest in tovarn, požetih hektarov... Podobno z udarniškimimi časi tudi danes preštevamo, tudi danes hočemo veliko doseči. Z vsem tem, kar pa že imamo, smo v svetu, katerega del smo in h katerega bogastvu pripadamo in prispevamo z izvirnostjo svoje revolucionarne poti, opravičeno ponosni. Vendar so kljub vsemu velike razlike. Danes imamo možnost in moč, da se ustavimo in vprašamo: kako ustvarjamo materialne in duhovne dobrine na katere smo ponosni, kako jih delimo? Kako nas te, z našo roko in upom ustvarjene dobrine, zblížujejo, kako osvobajajo vsakega posamič in povezujejo vse skupaj v revolucionarnih vizijah? In kako smo se danes približali tem vizijam?

Vedno znova nas mora spremljati misel tov. Tita: „Človek ne živi samo zato, da bi jedel. Nikoli ne sme biti zadovoljen sam s seboj, marveč mora, dokler živi, dajati tudi svoji okolici v svoji družbi največ kar more.“ Te besede pa nam narekujejo, da se moramo potruditi za še večjo produktivnost, da moramo ta boj vedno znova biti.

Večja produktivnost bo dosežena z večjim deležem vloženega dela slehernega posameznika. Zavzemamo se za osebne dohodke „vsakemu po delu“. Vendar se včasih pojavi vprašanje: „Ali je res mogoče prav vsako delo in prav vsako nalogo ovrednotiti?“ Kar se tega tiče, je dejal Boris Kidrič že v petdesetih letih, to je v času, ko je bilo to kar imamo danes, le vizija: „Če se ne ve natančno kaj kdo dela, potem za takšnega ni mesta!“

Praznik dela, naš praznik združenega dela, je ena izmed spodbud za odločnejše sodelovanje tudi v tej smeri.

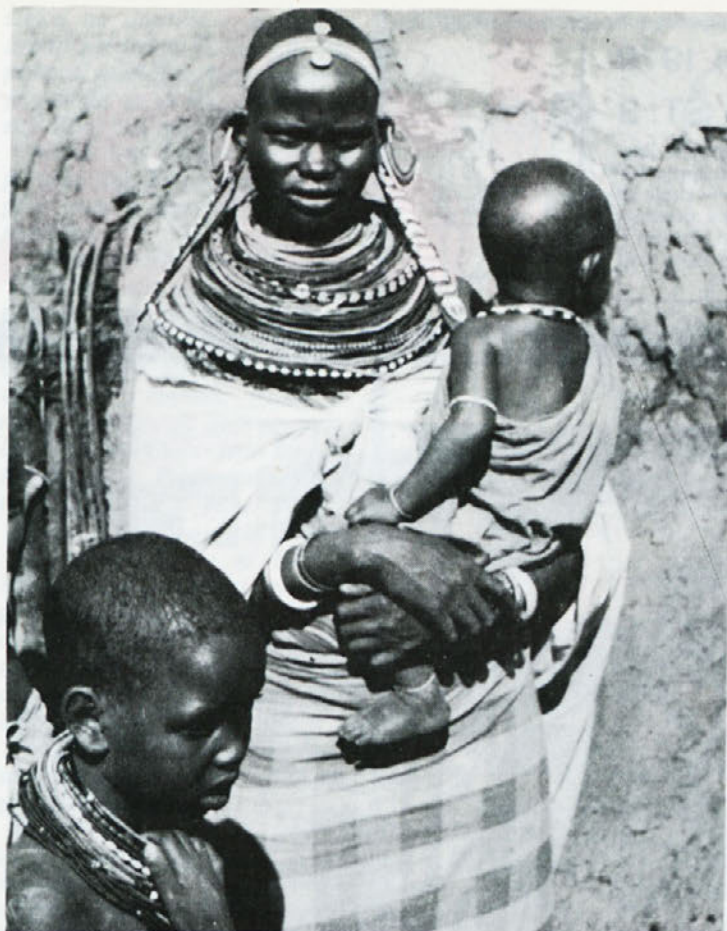
yuken v odločilnem letu

Izgradnja tovarne „YUKEN“ v Keniji v kateri sodelujejo Labod, Lisca, Jutranjka in Jugotekstil, vsak dobrih 8 % ustanovitvenega kapitala (ali 1/3 jugoslovanska in 2/3 dve kenijski banki), je pionirski primer jugoslovanskih konfeksionarjev. Medtem, ko poznamo pri drugih dejavnostih nešteto primerov soustanoviteljstva mešanih podjetij, tovarn, bank in drugih oblik povezovanja v tujini, je naš primer prvi med proizvajalci oblačil. Tu ne gre le za soudeležbo v izgradnji tovarne, marveč še za posebno pogodbo o poslovno-tehničnem sodelovanju po kateri se je jugoslovanska stran obvezala, da bo izšolala potrebno število strokovnih kadrov – Kenijcev v Jugoslaviji, da bo v času izgradnje poslala v Kenijo pet strokovnjakov (med njimi je bil mišljen tudi direktor izgradnje) in da bo tri leta po začetku redne proizvodnje zagotovila toliko jugoslovanskih strokovnjakov, koliko bo za normalno delo potrebno, najmanj pa tehničnega vodjo in direktorja tovarne ali pomočnika. (Proti plačilu, seveda) Povsem razumljivo je, da je bilo ob sestavljanju programa in sklepanju pogodb za neznano afriško tržišče in zaradi tamkajšnjih možnosti še vrsto nedorečenih zadev, katere je bilo treba v teku izgradnje uskladiti.

60 let kpj – zkj

(Nadalj. s 1. str.)

zije in politične stabilnosti družbe in krepitvi mednarodnega ugleda naše države. Dogradili in utrdili smo sistem Splošne ljudske obrambe in Družbene samozaščite. V teh nenehnikih akcijah se mora krepiti tudi Zveza komunistov kot avantgardna sila, sposobna za uresničevanje svoje revolucionarne vloge. Naš zadnji kongres je potrdil linijo, da od besede pridemo k dejanjem. Enajsti kongres je imenovan za kongres akcije, ki uresničuje dogovorjeno in sprejeto. Titovo geslo zadnjega kongresa je: „Krenimo naprej skupaj z vsemi delovnimi ljudmi, ki jim je globoko pri srcu nadaljnja krepitev naše skupnosti, kakršno danes imamo in socialistične, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije.“

Tudi v daljni Afriki je tak način oblačenja in lepšanja vse redkejši. Razdalje se manjšajo in tudi po načinu oblačenja si postajamo bližji.

Gradbeni del je bil zgrajen do sredine leta 1977 nato pa so pričeli z montažo strojev in s priučevanjem šivilj. Najprej za moške srajce, nato za otroško konfekcijo in končno za nederčke. V ta namen so poleg direktorja izgradnje, tovariša Krauta odšli v Kenijo še: Tov. Žabčič Jože kot tehnični vodja, tov. Kuhar iz Jutranjke kot vodja krojilnice, tov. Levstik iz Lisce kot vodja šivalnice in tov. Kostrevec Ivan iz Laboda kot vodja mehanične službe. Dodatno so odšli kot pomoč še tov. Kranjc Franc iz Delte Ptuj, tov. Urbančičeva kot kreator-modelar iz Jutranjke in tov. Ivan Vezjak iz Laboda za komercialne posle. Doba priučevanja in poskusnega obratovanja se je stekla v začetku letošnjega leta. V tem času so jugoslovanski strokovnjaki v proizvodnji dosegli pričakovane rezultate, kvaliteta izdelkov je bila primerna, storilnost pa se je koncem lanskega leta gibala že okrog 60 % jugoslovanskih norm.

Glede uspešno opravljenega dela so se konec marca že vrnili domov iz Kenije tov. Kostrevec, tov. Kuhar in tov. Levstik. 1. marca letos je tudi direktorja izgradnje zamenjal Kenijec in tako se je pričela v tovarni Yuken redna proizvodnja.

Kljub doseženemu uspehu naloge za leto 1979 niso lahke.

Po programu bi morali povečati storilnost za nadaljnjih 20 % in doseči izvozno kvaliteto izdelkov. Tudi za Kenijo in tovarno Yuken je v tem času zelo pomemben izvoz na konvertibilna področja. Izvozna orientacija Yukena je bila planirana že od začetka. Toda tokrat je bilo zelo zanimivo področje Vzhodno Afriške Unije (Kenija, Tanzanija, Uganda). Ta Unija je pred leti razpadla in je prišlo celo do vojne med Tanzanijo in Ugando. Ta spor je močno prizadel možnosti prodaje Yuken, kajti kenijski trg je še premajhen in premalo razvit za nameravano proizvodnjo v Yukuenu. Zaradi tega je bila tovarna prisiljena, da začne izvažati na Zahodno – evropska tržišča, čeprav za to še ni v celoti dorastla. K sreči gre vojna med Tanzanijo in Ugando h koncu in pričakujemo, da se bodo razmere v tem delu Afrike kmalu uredile.

O teh in drugih vprašanjih je na zadnji seji razpravljala tudi Izvršni odbor delavskega sveta delovne organizacije LABOD in sprejel obširno poročilo Jugotekstila o stanju in poslovanju tovarne Yuken v letu 1978. Soglašal je tudi z ugotovitvami in s predlogom, da bi ustanovitelji povečali osnovni delež za cca 1/3, kar predstavlja za vsako članico 33.750 USA dolarjev. Ker pri ustanovitvi Yukena

TOZD TIP-TOP, Temenica in ZALA niso sodelovali (TOZD Ločna, Libna in Delta so nosilni pravic in obveznosti za 95.636 USA dolarjev), je IO odločil, da se da možnost vključitve tudi tem TOZD in da v ta namen najamejo ustrezno posojilo pri Skladu za sodelovanje z deželami v razvoju. S tem bo omogočeno tovarni, da bo v letu 1979 poslovala pod normalnimi finančnimi pogoji in zato upravičeno pričakujemo, da bodo doseženi še boljši uspehi kot v preteklem obdobju.

Iz Tajništva OZD

novi io ds

Statut delovne organizacije Labod, ki smo ga sprejeli koncem lanskega leta, narekuje tudi konstituiranje Izvršnega odbora delavskega sveta delovne organizacije. Naloge odbora, ki je bil konstituiran na prvi seji IO 12. marca letos, so vezane predvsem na predlaganje osnutka statuta in drugih samoupravnih splošnih aktov, predlaganje osnov plana temeljnih organizacij in delovne organizacije, nadalje daje Izvršni odbor smernice poslovnim organom za izvrševanje sklepov delavskega sveta delovne organizacije in opravlja nadzorstvo nad izvrševanjem teh. Če izvrševanje sklepov ne spada med pravice in dolžnosti poslovnega organa, je Izvršni odbor odgovoren za realizacijo sklepov. Prav tako IO sprejema ukrepe, daje mnenje delavskemu svetu DO in o svojem delu in delovanju glede svoje izvršilne funkcije, tudi obvešča.

Med posli, ki spadajo v izvršilno funkcijo delavskega sveta delovne organizacije in s tem seveda tudi v Izvršni odbor, spada poleg sprejemanja splošnih aktov ter planov in programov tudi sprejemanje ukrepov za uresničevanje navedenega, spremljanje odnosov pri opravljanju poslovnih skupnega pomena ter sprejemanje ukrepov in planov na področju Ljudske obrambe in Družbene samozaščite.

Odbor, ki šteje 8 članov, voli tudi svojega predsednika. Člani Izvršnega odbora delovne organizacije so: iz TOZD Ločna Ludvik Judež, Lidija Hočevnar iz TOZD Libna, Delto zastopa Marija Krničar, TOZD TIP-TOP Samo Žargi, Štefen Nemec je iz TOZD Temenica, Marica Praznik TOZD Commerce, Dimitar Perič pa iz DSSS. TOZD Zalo iz Idrije zastopa v času, dokler tov. Tušarjeva opravlja funkcijo v.d. direktorja, tov. Pavle Dobrovoljc.

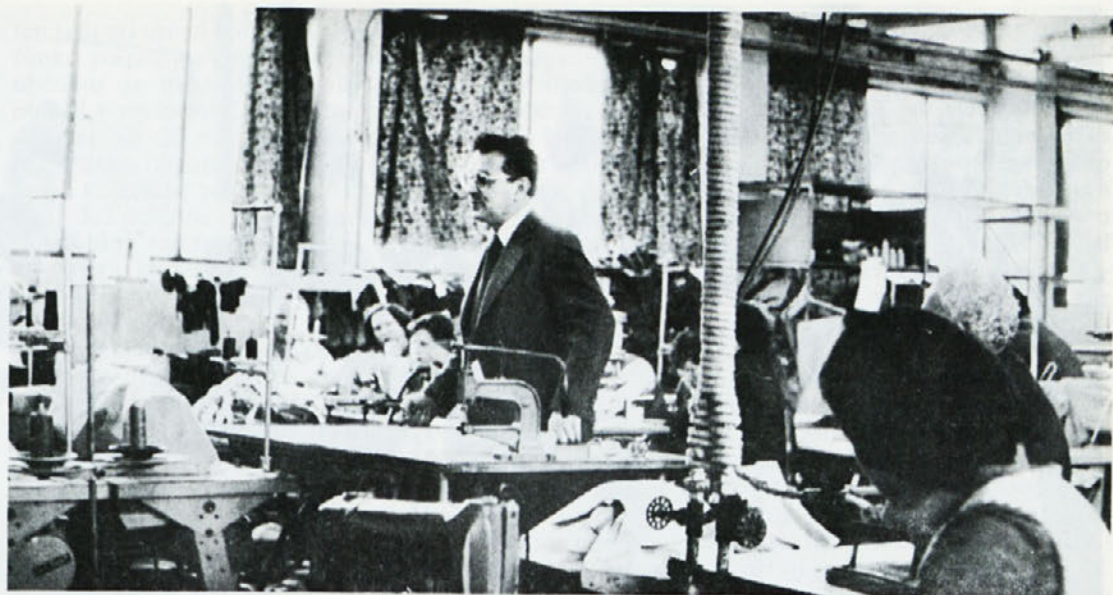
korak k cilju

Tudi letos kvalitetna predavanja tov. Hinka Bratoša — Okija v DO Labod.

Tako kot prejšnja leta je tudi letos odbor za Ljudsko obrambo in Družbeno samozaščito skupno z delavskim svetom delovne organizacije vključil v koncept letošnjega izobraževanja več predavanj, ki so po Zveznem zakonu za ljudsko obrambo za vse delavce OZD obvezna.

Prvo v seriji teh predavanj je bilo v Novem mestu 4. aprila, zadnje pa bo v TOZD Zala v začetku maja. V vseh naših TOZD predava član Republiškega sekretariata za notranje zadeve tov. Hinko Bratoš — Oki. V svojih predavanjih je poslušalcem orisal spomine na lanskoletno temo „Mesto in vloga narodne zaščite v TOZD“ nato pa je prešel na letošnji dve temi, ki govorita o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti v luči 8. kongresa ZKS in 11. kongresa ZKJ ter o specialno-psihološki vojni. Ob navedenih temah se zaposleni v TOZD temeljito seznanjajo s pomenom Družbene samozaščite in njenega podružabljenja ter z vlogo DSz v sistemu obrambe in s tem z ustvarjanjem pogojev za nemoteno proizvodnjo.

Predavatelj je vse delavce dobro seznanil z mednarodnim položajem naše države ter s položajem v sosednjih deželah. Orisal je tudi vlogo Jugoslavije v mednarodni politiki in z njenim notranjim razvojem. Naše delavce je opozoril na še ne povsem

Tovariš Hinko Bratoš—OKI, član Republiškega sekretariata za notranje zadeve, je s svojim živim in preprostim podajanjem pritegnil k napetemu poslušanju delavce po vseh naših temeljnih organizacijah. Posnetek je iz predavanj v TOZD Temenica.

odpravljena razna birokratska, liberalistična, anarhistična in nacionalistična stališča nekaterih posameznikov ali skupin, ki so jih ZK in vse demokratične sile obsodile.

Prav tako je tov. Oki delavce seznanil z metodami in cilji delovanja naše politične emigracije, z njeno povezavo z notranjimi sovražniki in z nekaterimi delovanji proti naši deželi od strani tujcev. Prav tako je tov. Bratoš opozoril na metode in načine delovanja tujih obveščevalnih služb, z njihovimi interesi in področji, z različnimi možnostmi zbiranja podatkov ipd. Delavci so tako opozorjeni na vse baze v katerih na razne načine pridobivajo tuje obveščevalne službe in politična emigracija somislece in s tem tudi sodelavce. Seveda so ob tem zelo izpostavljeni naši zdomci kot tudi vsi tisti, ki so tako ali drugače kompromitirani, ljudje, ki so podvrženi podkupovanju in drugim škodljivim vplivom.

Ne bi hotel ponavljati vsega tistega, kar nam je že tov. Oki

tako živo podal, vendar pa je potrebno poudariti velik pomen in potrebo po izvajanju navedenih tem v trenutku razburkane in zelo zapletene svetovne situacije. To pa je tudi vzrok, da se je odbor za Ljudsko obrambo in Družbeno samozaščito odločil za omenjeni temi v svojem operativnem programu za leto 1979.

Akcija je vredna pohvale, saj se vklaplja v akcijo „Nič nas ne sme presenetiti“. Z izpeljavo predavanj že uresničujemo tiste načrte, ki bodo bistveno pripomogli k izboljševanju visoke varnostne zavesti vseh delovnih ljudi v naših TOZD. Še več, saj je le dobro obveščen delavec lahko dober samoupravljaec! „Le dobro obveščen delavec bo sam sposoben reševati probleme v svoji sredini,“ je povdaril predavatelj. Naša delovna organizacija je v SR Sloveniji tretja, ki je v luči resolucije 8. in 11. kongresa ZK posvetila Ljudski obrambi in Družbeni samozaščiti še posebno pozornost.

Udeleženci predavanja so z velikim zanimanjem pazljivo poslušali predavanje člana Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Saj ta predavanja predstavljajo sintezo pregledov nekaterih političnih in vojnih vprašanj, ki jih vsebuje koncept oziroma doktrina naše Ljudske obrambe. Zaradi omejenega časa so v predavanju mnoga področja le grobo zajeta. Naša naloga je, da znanje s teh področij sproti dopolnjujemo.

V 36 načrtovanih urah v operativnem programu odbora za LO in DS so se naši delavci spoznali z marsikatero do sedaj neznano zadevo, ki jih Republiški sekretariat za notranje zadeve ne objavlja v drugi obliki kot

samo v neposrednem predavanju. Tako delavec dobi pregled nad dejanskim stanjem doma in v svetu, s tem pa se tudi lahko zaveda svoje vloge in odgovornosti in sklopu podružabljanja SLO.

Referent za obrambo

PISMO SODELAVKAM V DELTI PTUJ

Čeprav objavljamo pismo nekoliko pozno, ga bomo zaradi zanimivosti radi prebrali.

Spoštovane sodelavke, žene in matere!

Dovolite, da vam vsem čestitam ob vašem prazniku 8. marca, Dnevu žena. Moje čestitke prihajajo iz daljne Afrike, kjer žena in mati še ni izborila za sebe pravic in položaja, ki ji v sodobni družbi pripada. Rad bi vas spomnil na to, da živite v socialistični neuvrščeni Jugoslaviji, kjer imate vse pravice za katere so se žene borile vse do 20. stoletja.

Res je, da tudi danes ženske, posebno v takih delovnih kolektivih kot naša „Delta“ nosijo glavno breme, saj jih po trdem delu v tovarni doma čaka še skrb za družino. Kljub vsemu pa je naša družba spoznala, kako pomembna je vloga žene in jo temu primerno ovrednotila. Tu v Keniji, pa praktično tega praznika žene sploh ne poznajo, saj se afriška žena še vedno bori za svoje pravice, ki jih bo prav gotovo prinesel porajajoči se afriški socializem.

Se enkrat vam iskreno čestitam in vam želim veliko delovnih uspehov in osebne sreče!

Tehnični vodja „YUKEN“
FRANC KRANJC

Bistveno je, ali imajo delovne množice možnost, da bi njihova iniciativa prišla do izraza v tekočih vprašanjih družbenega razvoja. Skratka, ali je država tako organizirana, da omogoča njeno postopno spajanje s svobodno družbeno aktivnostjo ljudskih množic... Neizogibno potrebno je, da delovne množice sodelujejo ne le preko svojih predstavnikov, (ljudskih poslancev, odbornikov) v skupščinah ter okrajnih ali krajevnih ljudskih odborih, ampak predvsem tudi čim neposredneje v vseh tistih organih gospodarske uprave, proizvodnje, trgovine, socialne politike, zdravstva, prosvete itd., kjer se vsak dan izvršujejo tekoče naloge upravljanja z družbenim premoženjem in urejanja družbenih odnosov.

EDVARD KARDELJ, 1951

Tako kot mladinci v vseh krajih, kjer delujejo naše temeljne organizacije združenega dela, je tudi v Novem mestu delegacija mladih delavk položila v štafetno palico najlepše želje Titu za rojstni dan.

vrtni so, vrtni ni

V precejšnjem delu slovenskega prostora je prisotno vprašanje organiziranega otroškega varstva v vzgojno – varstvenih ustanovah. Le-te lahko s svojim programom nudijo predšolskim otrokom vse potrebno za njihov vsestranski razvoj. Otroška fantazija je v sklopu vzgoje v vrtnih skrbno vodena pa tudi sicer je otrokovim sposobnostim posvečena vsa pozornost. Tako pridejo do izraza često skrita nagnjenja do likovnega ustvarjanja, glasbe, ritmike, oblikuje se jasno in pravilno izražanje itd. Seveda pa je velikega pomena za otrokov razvoj občutek za življenje v kolektivu, to je sodelovanje tega mladega bitja. Vse to pa poleg čuvanja otroka nudi lahko le vzgojno varstvena ustanova.

V našem tako izrazito ženskem kolektivu je vprašanje vključevanja otrok naših delavk v vrtni, še kako prisotno. Vendar smo v Labodu lahko ob vse splošno neugodnem položaju na tem področju pa vendar le zadovoljni.

Otroci naših delavk v **TOZD Temenica** so precej vključeni v vrtni. To so predvsem otroci tistih družin, ki živijo v samem kraju Trebnje sicer pa je večina delavk iz okolice, kjer želja po vrtnih niti ni prisotna.

Tudi v **Krškem** je stanje podobno. Delavke iz samega Krškega imajo svoje otroke v vrtni, okolica pa je zato ugodnost prikrajšana. V tem primeru je situacija težja, ker marsikateri odhod delavke iz DO lahko pripisemo neurejenemu varstvu izven mesta samega. Pred leti, ko so v Krškem gradili vrtni, je **TOZD Libna** prispevala 60.000 din in si s tem zagotovila nekaj mest, vendar kar veliko število delavk prihaja na delo iz širše in daljne okolice, bo počasi potrebno misliti tudi na ureditev vrtni izven središča samega.

V **Idriji** pa je položaj „rožnat“. V vrtni je dovolj mest, v popoldanskem času pa deluje v sklopu vzgojiteljske šole tudi **Pionirski dom**. Ta se za minimalni finančni prispevek mladi nadobudneži, ki se v dopoldanskem času raje igrajo doma pri babicah, razvedrijo ob likovnem pouku, ritmiki, in ob organiziranem pevskem krožku. V teku pa so tudi priprave za organiziranje popoldanskih vrtni, kar bo gotovo dobrodošlo delavkam **TOZD Zala**, ki delajo v dveh izmenah.

Tudi **Delta** ima, tako kot celotno ptujsko področje, z vključevanjem otrok v vzgojno – varstvene ustanove precej težav. Letno kar 200 malčkov ostane brez varstva v vrtni. V sklopu slovenskih sindikatov je temu vprašanju tudi v Ptuj posvečena vsa pozornost. Z anketo pa raziskujejo tudi potrebe po popoldanskem varstvu.

V Ljubljani sestavlja **TOZD TIP-TOP** nekoliko starejša sku-

pina delavk, ki imajo predvsem šolajoče se otroke in nekaj zelo mladih deklet, kjer se bo vprašanje varstva pojavilo morda šele čez leta.

V **Novem mestu** pa je problem vključevanja v vzgojnovarstvene zavode kar pereč. Letno izpade na novomeškem področju od 400 do 500 otrok. Gradnja vrtni naglo raste, vendar potreb še ne dohajamo. Novomeški del **Laboda** se je odločil prispevati za izgradnjo novega vrtni del zemljišča za tovarne, ki je last **TOZD Ločna**. Zemljišče je bilo naknadno ocenjeno na 50.000 din, kar je naš prispevek Skupnosti otroškega varstva. S tem smo si zagotovili 5 kadrovskega mest. V **Novem mestu** sprejme namreč otroke v vzgojnovarstvene ustanove komisija, ki dela po pravilnikih in s tem je dana prednost otrokom iz socialno in ekonomsko ogroženih družin. Tako nam bodo zagotovljena kadrovska mesta v novem vrtni še kako dobrodošla!

PRED PRVOMAJSKIMI MITINGI

Letošnje praznovanje Prvega maja bo vključevalo tudi praznovanje 60-letnic **SKOJ** in združenih delavskih sindikatov. V **Novem mestu** bo množični miting z bogatim kulturnim programom v športni dvorani „Marof“. Z našo udeležbo bomo prispevali k svečanemu in k pristnejšemu obeležju teh velikih dogodkov.

odhod titove štafete

Tovarišica **Anica Blaznik** nam je poslala vest o tem, kako so mladinci iz **TOZD Libna** pospremili na pot Titovo štafeto.

24. marca je odšla na pot iz **Raven** na **Koroškem** štafeta mladosti z najboljšimi željami tovarišu **Titu** za njegov 87. rojstni dan.

Ta dan praznujemo v naši domovini tudi kot dan mladosti, praznik sreče in ljubezni, delovnega poleta in ustvarjalnosti mladih v pogojih resnične svobode za vse delovne ljudi vse naše socialistične Jugoslavije. Tudi predstavniki **OO ZSMS** temeljne organizacije združenega dela **LIBNA** smo se udeležili slovesnosti ob odhodu štafete iz **Raven**. V ponos nam je, da smo lahko ob tej proslavi zastopali Občinski komite **ZSMS Krško**, kot tudi našo temeljno organizacijo.

Tako kot delegacija iz **Krškega** se je slovesnosti na **Ravnah** udeležila tudi delegacija **OO ZSMS TOZD Ločna**, **Commerce** in **DSSS** iz Novega mesta.

izvoz in smeri razvoja

Nedavno tega je Centrotextilov oddelek za izvoz konfekcije v države v razvoju in nerazvite poslal pismo Poslovni skupnosti jugoslovanskih konfekarjev s prošnjo, da ta asociacija prevzame organiziran nastop na tržiščih držav v razvoju in nerazvitih. Na ta tržišča plasira trenutno več kot dvajset delovnih organizacij, pa obstaja tudi večje število samostojnih izvoznikov.

Relativno ugodni tokovi

Z istim ciljem je bilo tudi v Ljubljani posvetovanje večih predstavnikov tekstilne industrije, tekstilnih strojnikov, trgovskih organizacij in zveznih organov. Tudi ob tej priložnosti je bilo ugotovljeno, da so ekonomski odnosi v okviru tekstilne industrije daleč izpod nivoja ustvarjenih političnih odnosov z državami v razvoju in nerazvitimi. Glede na prostor, ki ga tržišča nudijo za plasma gotovih konfekcijskih izdelkov, pa so skorajda neznatni. Ob tem pa moramo poudariti, da so prav te države vodilni svetovni proizvajalci tekstilnih surovin — bombaža, jute, svile, sisala in drugih, zaradi česar postajajo vse pomembnejši faktor v svetovni proizvodnji tekstila. Samo na tem področju so že narejeni pozitivni premiki v smeri stalnega večanja izvoza naših konfekcijskih izdelkov in uvoza surovin.

V okviru skupnega izvoza konfekcije brez obdelave, ki je v letu 1977 znašal 108,2 milijoni dolarjev, so bile države v razvoju in nerazvite prisotne z 22,7 milijoni dolarjev, kar je za 228 odstotkov več, kot v letu 1978. Pri tem so bili v letu 1977 največji kupci: Irak z zaključnimi in realiziranimi deli v vrednosti deset milijonov dolarjev, za njim pa še Alžir in Angola. Istočasno pa so te države sodelovale v našem skupnem uvozu konfekcije, ki je znašala 6,3 milijona dolarjev. Uvoz pa se skoraj v celoti nanaša na Indijo — 1,3 milijona in Kitajsko z 9,46 tisoč dolarjev.

Z začetkom leta 1978 je prisotnost naših gotovih oblačil na teh tržiščih še vedno rastla. Celoten izvoz (zopet brez obdelave) je v prvih štirih mesecih letošnjega leta znašal 42,3 milijona dolarjev, kar je za 42 odstotkov več kot v istem obdobju lanskega leta. Dežele v razvoju so sodelovale z blizu 3,5 milijona dolarjev, oziroma s 33 odstotki več, kot v istem obdobju lani. Dvig pa je obču-

ten tudi pri uvozu konfekcije za široko potrošnjo. V omenjenem obdobju je uvoženih gotovih oblačil v vrednosti 2,6 milijona dolarjev ali 20 odstotkov več kot v istem obdobju lani, del iz dežel v razvoju pa se je gibal okoli 1,2 milijona dolarjev, kar je približno ena tretina celotnega našega izvoza v te dežele, vendar je uvoz še vedno večji od izvoza.

Ne glede na znatno rast realizacije gotovih oblačil na tržiščih dežel v razvoju, pa je naš uvoz iz teh dežel še vedno večji od izvoza. Samo v prvih štirih mesecih letos je jugoslovanski uvoz tekstila in tekstilnih surovin dosegel 211,8 milijona dolarjev, kar je glede na isto obdobje lanskega leta kar za 18 odstotkov več. Bombaž je v skupni vrednosti prisoten s 44,7 odstotkov, države v razvoju pa so poleg SSSR največji izvozniki te surovine. Od skupno 11.863 tisoč ton, kot je bilo te surovine v letu 1975 proizvedene, odpade na dežele v razvoju in nerazvite 7,357 tisoč ton ali 65 odstotkov celotne svetovne proizvodnje bombaža. Te dežele pa so tudi največji proizvajalci tretje najpomembnejše naravne tekstilne surovine, to je svila. V skupni proizvodnji svile v letu 1975, ki je znašala 20.000 ton, so dežele v razvoju sodelovale s 15.000 tonami.

Naša tekstilna industrija porabi letno okoli 120.000 ton surovega in pol prepredenega bombaža. Dejstvo, da cene tej surovini iz leta v leto naraščajo, kot tudi davki na uvoz bombaža, nam pove, da bombaž predstavlja velik strošek. Vendar bombaž ni samo neobhodno potrebna tekstilna surovina, na njem temeljijo skoraj celotni ekonomski odnosi s posameznimi deželami v razvoju. V okviru

njihovega celotnega izvoza v našo državo, odpade na bombaž 25 odstotkov. Gledano po posameznih deželah pa je ponekod mnogo večji. Uvoz bombaža iz Sudana je leta 1975 znašal 85 odstotkov vsega, kar smo tega leta uvozili iz te dežele, iz Čada 100 odstotkov, iz Egipta 31 odstotkov in iz Ugande 50 odstotkov.

Možnosti mnogo tesnejšega sodelovanja

Čeprav je v deželah v razvoju poprečna potrošnje tekstila na posameznika znatno izpod svetovnega nivoja, pa vendar število prebivalcev pripomore k njihovi pomembni udeležbi v svetovni potrošnji. V letu 1975 je bila potrošnja tekstila v deželah v razvoju po prebivalcu 2,7 kilograma, svetovna potrošnja pa je znašala 6,6 kilograma. Vendar so se države v razvoju in nerazvite vključile v skupno svetovno potrošnjo s 35 odstotki. Glede na to, pa obstajajo realne možnosti za nadaljni plasma naših konfekcijskih proizvodov na tržišče teh dežel.

kako dolgo še tak odnos?

Danes zopet dobimo bilten. Kaj v njem lahko preberemo?

V Libni smo obravnavali pravilnik o reševanju stanovanjskih potreb, v TOZD Delta pa gradnja lepo napreduje... Iz vseh osmih Labodovih družin prihajajo novice o delovanju, o sporazumevanju. Po celi Sloveniji smo in ena pomembnejših poti za boljše spoznavanje in še trdnjše medsebojno sodelavo je notranje informiranje. Precej k vsemu temu pripomore naš časopis, mnogo pa je tudi sprot-

nih dogodkov, ki pa ne morejo čakati na mesečno objavo. Veliko se sestajamo in dogovarjamo, da bi na vseh področjih dosegli čim boljše uspehe. Te novice pa prinaša bilten. Kratko in jedrnatno obvešča delavce po vsej naši delovni organizaciji o čem so se pogovarjali organi samoupravljanja, kaj bodo razpravljale družbeno-politične organizacije. S tem pa je vsakemu posamezniku dana možnost — če le hoče! — izraziti svoje mišljenje, ugovor, napotek; oziroma ob povratni informaciji lahko družbeno-politične organizacije in organi samoupravljanja vedo, ali so si svoje delo pravilno zastavili ali imajo predlogi podporo ali ne...

Zakon o združenem delu in naša celotna zakonodaja obvezuje delavce — samoupravljalce, da o svojem delu obveščajo, slehernemu delavcu pa je z zakonom dana pravica, da je o delovanju svoje delovne sredine tudi obveščen. Seveda, informiranost še ni in ne more še biti dorečena, vendar lahko rečemo, da je v obliki biltena naša informiranost v kratkem zajela delovanje organov samoupravljanja in družbeno-političnih organizacij vseh naših temeljnih organizacij združenega dela.

Toda — kako mi to informacijo sprejmemo? Jo preberemo, da bi zvedeli kaj delajo druge, da bi primerjali, kako smo z reševanjem podobnih vprašanj na tekočem mi? Na žalost te možnosti še nismo začutili. Ni redko, da „te solate“ najraje ne bi sprejeli, ker imamo že tako preveč dela! Včasih pa je ob teh pripombah celo čutili prizvok: „kaj je vsega tega sploh treba?“ Torej, kako dopovedati to, kar bi moralo biti samo po sebi očitno? Kako dopovedati, da delo slehernega sektorja ali službe dopolnjuje delo celote? Vsi delamo in za lažjo orientacijo v delovanju znotraj naše delovne organizacije je nujen vpogled v delo vseh služb. Če to že v samem začetku odklanjamo, negiramo ne samo delo informativne službe, pač pa tudi vseh ostalih, ki o sebi poročajo.

Če bodo posamezniki dokazovali svojo zaposlenost s tem, da ne bodo imeli niti najmanjšega zanimanja za delo vseh ostalih v sklopu Laboda, potem je tako delo v naši samoupravni sredini precej dvomljive vrednosti.

Prisluhnimo delu drugih, sprejmemo informacije, ki nam dajejo možnost za primerjanje dela in uspehov med seboj! To pa bo vplivalo na večjo odgovornost zaposlenih do dela do občutka pripadnosti k naši delovni skupnosti.

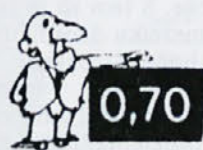
L.J.

Ga poznate? Gotovo ste že govorili z njim, ko ste poklicali številko novomeškega Laboda. Da, to je tovariš Junc, naš dolgoletni delavec, „Striči“, kot mu vsi pravimo. Od ranega jutra, ko se vsede za centralo pa prav do dveh, mu telefoni neprestano brnijo, naročamo mu številke širom Jugoslavije, linije pa mu kot zanalašč „nagajajo“ in so stalno polne. Često niti pri malici nima miru, kljub vsemu pa je vedno priazen in s svojim „prosim“ pomiri tudi tiste, ki so že skoraj obupali od čakanja.

srs

yu

0,70

z visoko izobrazbo

1,46

0,96

z višjo izobrazbo

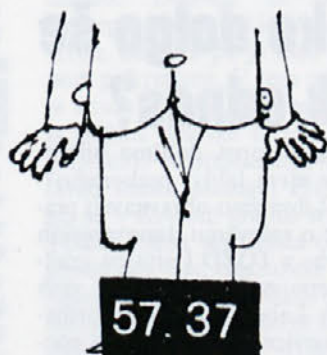

2,05

35,13

kvalificirani delavci

57,37

pred največjo „šolsko nalogo“

Pred referendumom v novomeškem področju

Osnovno in srednje šolstvo v občini mora dohiteti razvoj gospodarstva. V naslednjih 5 letih hočemo zgraditi: 4 nove osnovne šole, 7 jih bomo adaptirali, zgradili nov center usmerjenega izobraževanja in 2000 učnih mest in uvedli vrsto no-

vih izobraževalnih smeri in poklicev. Pred razpisom samopriskupke občanov za uresničitev velikega načrta izgradnje šolskega prostora v občini Novo mesto.

Že dolgo ni skrivnost, da družbene dejavnosti v občini Novo mesto niso v enakem obsegu in enako hitro sledile naglemu razvoju družbenih dejavnosti. Danes v občini nimamo pogojev za postopno uvajanje celodnevne osnovne šole. Ni dovolj prostorov za vsestransko celodnevno vzgojno izobraževalno dejavnost v teh šolah.

Srednje šolstvo v občini niti po obsegu niti po vsebini in še manj po materialni podlagi ne more več slediti potrebam gospodarstva. Celotno več: pomanjkanje ustreznega šolskega prostora že odločilno zavira nadaljnji razvoj v občini in regiji. Vsi sedanji šolski centri ima-

jo izredno sklabe pogoje za delo, manjka jim osnovnih prostorov, so brez učilnic, gostujejo v tujih in zasilnih prostorih – gospodarstvo v občini in regiji pa vpije po novih kvalificiranih delavcih in bodočih strokovnjakih! Zdaj izobražujemo v Novem mestu bodoče kvalificirane delavce za 18 poklicev, trije novi šolski centri pa naj bi jih izobraževali za 37 poklicev. Nove študijske smeri in oddelki pogoje za delo v novih prostorih teh centrov. Investicija je ocenjena na 200 milijonov dinarjev: začeli naj bi graditi še letošnjo jesen, avgusta 1981 pa naj bi bila nova poslopja gotova.

V petih letih moramo dohiteti zamujeno

Občinski svet zveze sindikatov in Občinska konferenca

ZKS v Novem mestu podpira obsežen program izgradnje šolskega prostora za obdobje 1970 – 1985. V vseh delovnih organizacijah in v vseh krajevnih skupnostih bodo zdaj podrobno razpravljali o predloženem predlogu.

O njegovi usodi – s tem pa tudi o naši bodočnosti glede izobraževanja mladine in njenim vključevanjem v gospodarstvo ter javne službe – bomo odločali na referendumu.

17. maja v vseh organizacijah združenega dela in

20. maja še v krajevnih skupnostih.

Seznamimo se medtem, podrobno s številnimi podatki in dejstvi na sestankih kjer delamo in živimo! Od nas vseh je odvisno kako se bo razvijalo naše osnovno in srednje šolstvo v naslednjih desetletjih.

Tovariš Popit si je ob obisku v krški občini s svojimi sodelavci ogledal proizvodnjo v temeljni organizaciji združenega dela

obisk v libni

Predsednik predsedstva CK ZKS tov. France Popit v Krškem in tovarni „Labod“ TOZD „LIBNA“ Krško

Dne, 13. marca tega leta je bila v sejni sobi „Labod“ TOZD „LIBNA“ Krško razširjena seja komiteja občinske konference ZK Krško. Seji je med ostalimi prisostvoval tudi predsednik predsedstva CK ZKS tov. Franc Popit. Ob obisku krške občine pa si je tov. Popit s sodelavci ogledal tudi proizvodnjo TOZD LIBNA.

Pri vrodu v našo tovarno sta ga pozdravili in mu v imenu delavcev naše TOZD zaželeli dobrodoščilo sekretar OO ZK tov. Nuša Lapuh in predsednik DS tov. Olga Orešnik.

Glavna točka dnevnega reda na razširjeni seji komiteja je bila ocena političnih in gospodarskih razmer v občini Krško.

Člani komiteja in gostje, med katerimi je bil tudi glavni direktor „LABOD“ tov. Zdravko Petan in direktor TOZD „LIBNA“ Krško tov. Edo Komočar so prejeli obširno gradivo o gospodarskih in drugih problemih. Še zlasti je bilo obširno poročilo komisije CK ZKS, ki je prav za to sejo predhodno obiskalo nekaj delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, predvsem pa OO ZK.

Sekretar komiteja ZK tov. Jože Peterkoč je v svojem uvodnem poročilu podal temeljiti preizkus stanja v občini.

Poročilo sekretarja in nekaj konkretnih vprašanj tov. Popita je delovalo tako sproščeno, da je takoj stekla konkretna in živahna razprava.

Razprave so se navezovala predvsem na stanje gospodarstva in s tem v zvezi obravnava zaključnih računov, sistem nagrajevanja, produktivnost dela, usmerjeno izobraževanje, pomen vloge zdravstvene mreže, gospodarske nevednosti v tovarni celuloze in papirja Djuro Salaj Krško in nenazadnje tudi o problemih tekstilne industrije.

V samo razpravo je poleg drugih posegel tudi predsednik Franc Popit, ki je s svojimi konkretnimi pogledi na splošno stanje veliko doprinesel pri končni formulaciji sklepov.

Spomin na pred mesecem minulo slovesnost ob prazniku naše delovne organizacije v TOZD TIP-TOP.

Po končani seji komiteja si je predsednik predsedstva tov. Franc Popit in še nekateri drugi ob spremstvu tov. Zdravka Petana in Edija Komočarja ogledali delovne prostore in delovni proces v naši TOZD.

Po vsej splošni oceni je bil tako s samo sejo komiteja, kakor tudi obiskom v naši TOZD tov. Franc Popit zadovoljen in upamo, da je odnesel kar najboljše vtise.

po načrtani poti

Dne 21. 3. 1979 se je sestel odbor za Ljudsko obrambo in Družbeno samozashito (LO in DSZ) pri TOZD Ločna, TOZD Commerce in DSSS Labod Novo mesto z namenom, da bi ugotovili realizacijo sklepov prve seje ter sprejeli operativni program dela do 30. junija 1979. Udeleženci seje so ugotovili, da so sprejete naloge na prvi seji odbora za LO in DSZ (9. 1. 1979) v določenih rokih uspešno izpeljane. Sodeč po razpravi so se delavski sveti premalo angažirali v izvajanju nalog iz dejavnosti Ljudske obrambe in Družbene samozashite, vendar so (pozno sicer) z delom le začeli.

Predstavniki delavskih svetov omenjenih TOZD so se obvezali, da bodo svojo obveznost po 85. členu statuta in 38. člena pravilnika o LO in DSZ izpolnili naložene naloge do 30. marca

1979 ter zagotovili ustrezne odgovore, ki so razvidni v letnih poročilih štaba za CZ in DSZ za leto 1978. Člani odbora so se zavzeli za večjo odločnost delavskih svetov, za hitrejšo reševanje težav in odpravo pomanjkljivosti, ki so ugotovljene v letnem poročilu (9. 1. 1979). Hkrati je potrebno dati tudi oceno dela odbora za LO in DSZ ter oceno dela štaba za CZ glede njihovega prizadevanja in dela iz dejavnosti Ljudske obrambe in civilne zaščite v minulem letu.

Zagnanost naših delovnih ljudi, volja do dela ter splošna želja in pripravljenosti Ljudske obrambe in Civilne zaščite, se odraža tudi v sprejetih 42 nalogah in vključitev večjega števila delovnih ljudi v akcijo pod geslom „Nič nas ne sme presenetiti“. Na podlagi razprave je odbor sprejel več sklepov in sicer:

- sprejet je operativni program dela, ki se bo realiziral do 30. 6. 1979
- izobraževanje vseh delavcev DO Labod ob dveh temah a. prva tema: LO in DSZ v luči osmega kongresa ZK SRS in enajstega kongresa ZKJ b. druga tema: „specialno-psihološka vojna“
- praktična realizacija sklepov Republiške konference SZDL Slovenije, glede družbene akcije NNPP ter počastitev 60. obletnice ZKJ: združenih sindikatov in SKOJ-a
- izvajanje vaje z usposobljenimi enotami CZ v cilju počastitve 2. obletnice dneva CZ in preizkušnje obrambnega načrta ter načrta varnostne pripravljenosti v TOZD DO Labod

Iz navedenih sprejetih sklepov odbora je dovolj razvidno izoblikovana delovna akcija vseh nosilcev SLO v DO Labod Novo mesto.

Nakazana pot je vredna pohvale predvsem zato, ker je povsem natančno usmerjena in ker temelji na dokaj natančnih ugotovitvah stanja na področju LO in DSZ. Vendar tudi v tem primeru ocene kažejo, da je delo druge seje odbora za LO in DSZ uspešno opravljeno in da so v programih dela zajeta vsa najpomembnejša vprašanja iz zasnovane akcije pod geslom „Nič nas ne sme presenetiti“.

volitve v tip – top

Z novo-formirano temeljno organizacijo združenega dela „Zala“, ki je zrasla iz dela TOZD TIP-TOP, je bilo potrebno v tej temeljni organizaciji izvesti nadomestne volitve za organe samoupravljanja.

Volilna komisija nam je posredovala izide nadomestnih volitev, ki so bile v tem ljubljanskem delu Laboda izpeljane koncem meseca marca. V komisijo za samoupravno delavsko kontrolo DO Labod je bil namesto Alojza Zoriča izvoljen Milan Gregorin iz splošne režije, v delavski svet TOZD pa Anton Hvalc tudi iz splošne režije, Majda Žnidaršič iz brigade 4100 in Jožefa Horvat iz brigade 3100.

Delavski svet TOZD TIP-TOP šteje sedem članov.

Kolo je Mirana že daleč prepeljalo, posnetek pa je vendarle iz tekme v Novem mestu.

predstavljamo mirana štiha

Po poklicu je mehanik, zaposlen v TOZD Ločna. Letos bo dopolnil svojih 23 let. Ni veliko, vendar so uspehi, ki jih je dosegel tako na področju športa kot tudi na področju družbenopolitičnega delovanja, pomembni. V svoji temeljni organizaciji Združenega dela je predsednik OO ZSMS, je delegat Konferencije mladih delavcev, kot trener vodi ekipo rokometašev Laboda, aktivno pa se ukvarja z mnogimi športi. Vendar ima le prvo mesto kolesarjenje.

Kolesariti je začel leta 1972. Ob pripravah na veliki kros Hrvatske in Slovenije, se je v Novem mestu slučajno priključil preizkusni tekmi in bil med takratnimi znanimi kolesarji s svojim „navadnim“, kolesom, presenetljivo tretji. Trener ga je takoj povabil v klub in začel je z načrtnim delom. Prekolesaril je mnogo kilometrov doma in po tujini, po Nemčiji, Italiji, Madžarski pa še kje. Uspehi so bili lepi, vendar je bilo potrebno za doseg mnogih pokalov in diplom vložiti tudi mnogo truda. Trikrat tedensko Miran trenira, sobote in nedelje pa so oddane za tekme.

V novomeškem kolesarskem klubu, kjer trenira tudi Miran Štih, je 15 članov. Ob nezadostni finančni pomoči se fantje ubadajo z mnogimi težavami, kljub temu pa uporno držijo korak z vsemi osnovnimi slo-

venskimi klubi. Čeprav čisto ni za primerjati pogojev dela v ljubljanskem Rogu ali kranjski Savi s pogoji v novomeškem kolesarskem klubu, je delo tega kluba pohvale vredno.

Miran dela na svojem delovnem mestu v dveh izmenah. To je tudi vzrok, da vsak drugi teden trenira sam, ne pa v skupini. Kot že rečeno, se trikrat tedensko poda s svojim tokrat že specialnim kolesom, na 120 km dolgo pot. Če si izbere ravninsko progo, ga ta pelje iz Novega mesta do Kostanjevice in nato preko Krškega v Sevnico in nazaj. Drugič pa se poda po vzpetinasti cesti čez Gorjance v Metliko. Črnomoelj in Vinico, nato pa se vrača po Partizanski magistrali. „Potuje“ s hitrostjo 40 kilometrov na uro.

Tako je pripravljen za mnoga tekmovanja. Včasih so to šprinti, ciklokrosi, ali pa daljša potovanja, za katera si mora vzeti nekaj dni svojega letnega dopusta. Taka je dirka po Jadranski magistrali ali pa tekmovanja po poteh AVNOJA. Med mnogimi nastopi in mnogimi uspehi med najvišjimi mesti je Miranu najdražje tretje mesto na tekmi mladincev Jugoslavije, leta 1976. Skoraj naravnost iz tega tekmovanja je Miran nato odšel na služenje vojaškega roka, tekmovalci, ki je bil na omenjeni tekmi 4. je odšel na svetovno prvenstvo.

Od Miranovih kolesarskih začetkov pa do danes je že kar sedem let. Svoje ambicije iz področja kolesarjenja je podredil dejanskim možnostim, ki glede na pogoje dela v samem

klubu, izmenskega dela pa mnogih funkcij, ki se jih tudi z veseljem loteva, niso najbolj ugodne. Dnevi so prekratki za vse, kar bi Miran želel narediti. Čeprav morda ne več tako zelo zagnan kot pred leti, se bo Miran tudi letos udeležil nekaterih pomembnih tekmovanj v sklopu Jugoslavije s tem, da bo tekmoval v C in B skupini.

Želimo mu veliko športnega užitka in uspehov na vseh tekmah, ki so pred njim, enako pa velja za celotno, široko delovanje mladega in prizadevnega Mirana Štiha.

OTROŠKI DODATKI ZA OTROKE KMEČKIH IN DRUGIH DRUŽIN

Otroci iz kmečkih in drugih družin, ki jim je pomoč nujno potrebna, imajo pravico do otroškega dodatka v znesku 250 dinarjev na mesec. Težje telesno ali duševno prizadeti otroci in otroci, ki imajo edinega hranilca, imajo pravico do posebnega dodatka k otroškemu dodatku, in sicer 260 dinarjev na mesec, če so težje telesno ali duševno prizadeti, in 110 dinarjev na mesec, če je roditelj, pri katerem otrok živi, edini hranilec.

Ta sklep je sprejela skupščina Zveze skupnosti otroškega varstva 5. aprila. Višji otroški dodatki (povečali so se za 25 odstotkov v primerjavi s preteklim letom) ter povečani posebni dodatki za 30 oziroma 36 odstotkov veljajo od 1. maja dalje.

Odbor za počitniško dejavnost, ki ga sestavljajo člani vseh TOZD se je 16. aprila sestel na Sromljah. Obravnaval je izvrševanje srednjeročnega programa izgradnje počitniških kapacitet na Malem Lošinju, nadaljnjo usmeritev doma v Savudriji ter realizacijo programa za izgradnjo RC Sromlje.

Ker bomo o ugotovitvah odbora še naknadno podrobneje poročali, podajamo tokrat iz seje le zgoščene sklepe:

Odbor za počitniško dejavnost je ugotovil, da program izgradnje počitniških kapacitet na Malem Lošinju uresničujemo skladno z naraščajočimi potrebami. Že sedaj pa je nujno razmišljati tudi o naslednjem srednjeročnem programu razvoja počitniških kapacitet, v katerem bo zajeta tudi možnost odkupa še 150 ležišč na Malem Lošinju. Odbor pa je določil tudi vzdrževalna dela, ki jih je potrebno opraviti na naših počitniških hišicah v Nerezinah do začetka dopustov.

Tudi za počitniški dom v Savudriji je odbor ugotovil, da je potrebno izdelati načrt za preureditev. Z njim bi dosegli v tem našem počitniškem domu že v letu 1980 večjo udobnost. Program mora biti pripravljen in obdelan do meseca oktobra letos. Pred dopusti pa bodo tudi v Savudriji opravljena vsa potrebna vzdrževalna dela.

Dela na RC Sromlje so potekala tudi skladno z zastavljenim načrtom in srednjeročnim planom. Sedaj, ko je gradnja že pri koncu, je odbor zadolžil posamezne službe za izdelavo programa delovanja in pravilnika rekreacijskega centra. V teh programih bo potrebno upoštevati poleg same rekreacijske dejavnosti tudi vse možnosti za razne oblike družbeno-političnega izobraževanja in izpopolnjevanja. Prav tako bo treba dopolnjevati osnovni namen rekreacijskega centra, ki zajema vikend-turizem za vse delavce DO Labod, kmetijsko dejavnost v rekreacijske namene ter zimsko športno rekreacijsko delovanje.

Že za letošnje šolske počitnice je odbor predlagal, da v RC Sromlje organiziramo pionirski tabor za otroke naših delavcev med 7 in 10 letom. Predvidoma bo trajal 10 dni in sicer v času od 26. junija do 4. julija. Akcija za pionirski tabor je že v teku. Odbor je tudi sklenil, da bomo v eni od prihodnjih števil našega časopisa rekreacijski center Sromlje v „novi obleki“ podrobneje predstavili.

likovna skupina v. lamut

Labod je prevzel pokroviteljstvo nad prvo kolonijo slovenskih likovnih skupin.

V Novem mestu se bodo 12. in 13. maja zbrale likovne skupine Slovenije in se tako s svojim delom vključile v plodno praznovanje dneva mladosti in rojstnega dne Tovariša Tita.

Za pokroviteljstvo nad prvo kolonijo likovnih skupin Slovenije je novomeška skupina Vladimir Lamut zaprosila našo delovno organizacijo. Mladi novomeški likovni ustvarjalci so bili navdušeni nad tem, kako so delavke Laboda sprejele razstavo njihovih del že pred leti. Menijo, da je naša hvaležna publika vredna vse pozornosti in, da bodo z enakim ali pa še večjim navdušenjem sprejeta tudi letošnja dela.

Likovna skupina Vladimir Lamut si je izbrala ime po priznanem novomeškem slikarju, pedagogu in popularizatorju likovne umetnosti Vladimirju Lamutu. Rodil se je 19. avgusta, leta 1915 v učiteljski družini. V Novem mestu, kjer je končal tudi gimnazijo ga je risanje učil akademik Josip Gern. Ta je še v zgodnjih Lamutovih letih začutil njegov velik talent. Vendar zaradi bolezni po končani maturi Lamut ni

VLADIMIR LAMUT: Novo mesto (olje na platnu) 1957

mogel takoj naprej na študij slikarstva. Sorazmerno pozno se je v Zagrebu vpisal v pedagoški oddelek slikarske akademije, hkrati pa je opravljal izpite tudi na novo ustanovljeni beograjski akademiji. Po končanem študiju je ostal še na specialki za slikarstvo in grafiko, ki pa je zaradi vojne ni dokončal. Že v času študija je Lamutovo zdravje vsled pomanjkanja močno opešalo, vendar ga tudi bolezen ni ovirala pri delovanju v naprednem marksističnem krožku Sokolske knjižnice v Novem mestu.

Marca 1942 je bil nameščen kot učitelj risanja na novomeški gimnaziji. Zaradi sodelovanja z

Osvobodilno fronto pa so ga Italijani aretirali. Vendar je tudi v taborišču sodeloval z ilustracijami in barvnimi prilogami v časopisu Novice iz za žice.

Po osvoboditvi je Lamut veliko časa prebil v ljubljanskih bolnišnicah, kjer so mu izčrpanemu od bolezni in naporov, s težavo rešili življenje.

Čim si je mlo opomogel, je leta 1946 sodeloval pri odpravi jugoslovanskih slikarjev po poteh četrte in pete ofenzive, kjer je podoživel tudi Sutjesko. S te poti je prinesel pomembno dokumentarno gradivo. Lamut je veliko potoval, tako po domovini kot tudi po terenu. Malo pred smrtjo je še enkrat obšel

pot gorjanskega bataljona. Iz Pariza, kjer je ob spoznanju utripa življenja tega umetniškega mesta neutrudno ustvarjal, je prinesel mnogo svojih velikih del. S podporo UNESCO se je Lamut izpopolnjeval v grafiki tudi na umetniški akademiji v Bruslju.

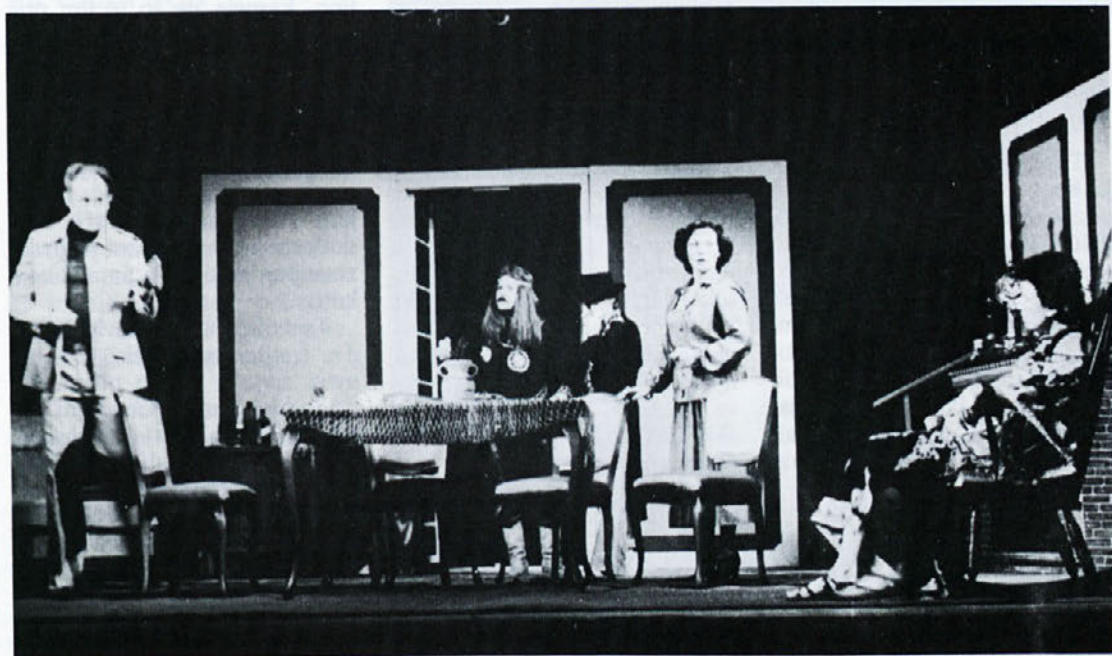
11. marca 1962 si je duševno in telesno izčrpan vzel življenje.

Vladimir Lamut je svoja dela začel z realističnimi izhodišči, toda hkrati se je v njem zavestno in s trudom odvijal prehod na moderno slikarstvo. Vendar je v svojem ustvarjanju vedno ostal na bregu resnice, ki jo je obvladoval in doživljal, pa naj je jo prikazal v zrcalu fantazije ali v vodnem odnosu. Njegov svet, ki je bil včasih zasenčen, drugi preprost, pa spet neuravnovešen, vesel, je bil vedno resničen vedno neposreden in nikoli forsiran.

Likovna skupina Vladimir Lamut deluje že peto leto. Aktivno se vključuje v republiških, zveznih pa tudi mednarodnih selekcijah. Sproti je skupina usposabljala člane-likovnike, tako uspešno sledila umetniškim dosežkom.

Skupaj z deli skupine Vladimir Lamut si bomo lahko ogledali še mnoge stvaritve ostalih slovenskih likovnih skupin. Naši delavci tu bodo s tem imeli možnost spoznati likovna dela umetniške kvalitete, in se tako tudi vzgajali v pravilnem vrednotenju umetnosti in kiča. Likovna dela bodo delavci Laboda lahko odkupili za simbolične cene, ki ne bodo presegale 1000,00 din.

L. J.

Uspešna komedija Petra Ustinova „Samo do srednjih vej“, je bila postavljena na novomeški oder z velikim deležem Labodovih delavcev, saj je glavno vlogo odigral direktor DSSS tov. Milan Bratož, Jože Bračič iz GRS je igral Tinyja, Jože Muhič, vodja RPS pa Basila.

Modne revije, ki jih je CML organiziral v desetih jugoslovanskih krajih, so bile povsod z navdušenjem sprejete.

modni show

Članice Centra mode Ljubljana, ki ga sestavljajo poleg naše delovne organizacije še Novoteks iz Novega mesta, Svilant iz Kamnika, Šešir iz Škofje Loke in Vezanine—Bled so s ciljem, da bi med širokimi množicami potrošnikov dosegle čim večji odmev, organizirale veliko modno revijo, na katero so povabile tudi tovarno obutve „Peko“ in Tokove ženske torbice.

Modni show bo obšel predvsem tiste kraje, za katere je pričakovati, da glede na kupno moč in prisotnost izdelkov članic CML, lahko pričakujemo velik odziv. Revija prikazuje izdelke za pomlad—poletje, to pa so izdelki, ki jih kupci lahko že dobijo v trgovinah. Predstavlja jih več kot trideset manekenov, prireditelj pa je s prisotnostjo

popularnih pevcev in vedno prijetne Nele Eržišnik, še privlačnejša. Naša modna karavana se bo ustavila v Mariboru, Ljubljani, Celju, na Reki, v Splitu, Mostarju, Sarajevu, v Banji Luki in Novem Sadu. Modni show je izpeljan ob sofinanciranju vseh članic CML po vnaprej dogovorjenih deležih.

Tako široko postavljena akcija bo gotovo naletela na velik odziv. Vzporedno z revijo sodeluje v vseh omenjenih krajih tudi trgovska mreža, saj je akcija tudi njej v prid. V vseh mestih, kjer je prirejen modni show, so mnoge izložitve aranžirane z izdelki Laboda in ostalih članic CML. Posebna komisija, ki izložitve ocenjuje, bo najuspešnejšega aranžerja tudi nagradila.

Revija je imela svojo prvo predstavitev 10. aprila v Novem mestu. V športni dvorani Marof lahko rečemo, da še ni bilo toliko obiskovalcev, ki so navdušeni zaploskali v upanju, da ta prireditev ni bila prva in zadnja hkrati.

kaj bo s črnimi gradnjami

Vzrokov, čemu se je ta ali oni občan lotil črne gradnje, je veliko — od stanovanjske stiske in pomanjkanja lokacij do neupoštovanja predpisov in enostavne predrznosti, češ, „kaj mi pa morejo...“ Tudi v novomeški občini je več sto stanovanjskih hiš, garaž in raznih drugih pomožnih objektov zgrajenih na črno, predvsem izpred nekaj let nazaj. O tem vprašanju sta 28. decembra 1978 sklepala zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine in sprejela odlok o merilih za razvrstitev objektov, zgrajenih brez dovoljenj.

Odlok predvideva, da morajo sedanji lastniki objektov, ki so bili zgrajeni na črno, najpozneje do 19. marca 1979 prijaviti take objekte občinskemu upravnemu organu, ki je pristojen za urbanizem. V šestih mesecih po priglasi bo ta organ razvrstil take v tri skupine:

v prvo bodo razvrščeni objekti, za katere se lahko izda lokacijsko dovoljenje;

v drugo bodo prišli tisti, za katere ni mogoče izdati lokacijskega dovoljenja in jih je treba odstraniti, vendar se odstranitev lahko za določen čas odloži;

v tretjo skupino pa bodo uvrstili take objekte, ki jih bo treba takoj odstraniti.

Kdo bo torej dobil lokacijsko dovoljenje, čeprav je objekt postavljen na črno? Odlok to natančno določa; med drugimi bo to veljalo za objekte, ki leže na območju, za katero je sprejet zazidalni načrt oz. urbanistični dokument in je objekt z njim v celoti usklajen glede namenske izrabe prostora, lege oblikovanja, odmkov itd. To bo veljalo tudi za objekte, ki sicer niso zgrajeni usklajeno z zazidalnim načrtom, vendar so odstopanja take narave, da lastnik objekt lahko prilagodi zahtevam urbanističnega dokumenta (kot so npr. oblikovanje, višina, navezave itd.). V prvo skupino bo vključen tudi objekt, ki ni v nasprotju z urbanistično in prostorsko dokumentacijo v pripravi oz. ga bo mogoče s to dokumentacijo vključiti v urbanistično ureditev prostora. Sem sodi še pogoj, da na „črno“ zgrajeni objekt ne vpliva negativno na naravno in kulturno dediščino in vrednote človekovega okolja. Zanj tudi ne bo smelo biti zadržkov glede pridobitve sogla-

sij organov, organizacij in skupnosti k lokaciji objekta, kadar posebni predpisi taka soglasja zahtevajo. Objekt mora biti končno stabilen (trden) in varen glede življenja in zdravja ljudi, prometa in sosednjih objektov.

Objekti, kjer naštetih pogojev ali možnosti ne bo mogoče izpolniti, bodo vpisani v 2. oz. 3. skupino. Ustrezni organi bodo nato seveda postopali po zakonu in kot predvideva odlok. Prišlo bo tudi do rušenj oz. odstranitve črnih gradenj.

Odlok posebej zahteva, da mora biti postopek hiter. Predvideva tudi kazni za tiste, ki ne bodo priglasili „črnih gradenj“: prekršek lahko stane lastnika takega objekta od 1000 do 5000 dinarjev.

Odlok pa vendarle predvsem odpira vrata vssem tistim lastnikom, ki iz kakršnihkoli razlogov doslej niso naredili potrebnih korakov za pridobitev lokacijskih in drugih dovoljenj, so pa na „črno“ gradili.

srajce v italiji

Kot v mnogih zahodnoevropskih državah, je bila tudi v Italiji zadnjih nekaj let proizvodnja moških srajc v padu. Lani pa se je tovrstna proizvodnja znova nekoliko dvignila.

Trenutno je v Italiji 660 firm, ki izdelujejo moške srajce in, ki zaposlujejo 18000 delavcev. Samo tri tovarne imajo v svojem sklopu nad 500 delavcev, sicer pa imajo večje število sodelavcev za izdelavo. V zadnjem času vse pogosteje iščejo sodelavce za izdelavo tudi v tujini. Velike modne hiše kot so Coin, Standa in Rinacenta so se prve poslužile sodelovanja s tujino, kasneje pa so se jim pridružile še mnoge druge. Delež teh treh omenjenih hiš znaša danes v uvozu srajc v Italijo okoli 13 odstotkov.

Samo v letu 1977 je Italija uvozila 8 milijonov srajc, kar je za dva in pol krat več, kot v letu 1973, medtem, ko je lankoletni uvoz v grobem pogledu zmanjšan za 6 do 6,5 milijonov kosov.

Ta količina predstavlja samo dve tretjini vsega dela, ki se za uvoz srajc v Italijo odvija po mednarodnem sporazumu o tekstilu. 18 odstotkov celotnega uvoza srajc v Italijo prihaja iz osmih vzhodnoevropskih dežel, 11 odstotkov pa iz Romunije. Razloge za lankoletno zmanjšanje uvoza je treba iskati v večjih zalogah ter proizvodov, ki pa se še postopoma zmanjšujejo. Glede na to je pričakovati, da se bo uvoz moških srajc v Italijo v prihodnje znova povečal.

15 desetletij tekstilne industrije na slovenskem

Že prej so posamezniki skrivaj šivali za partizane, a le v manjšem obsegu in poleg svojega drugega dela. Zdaj pa so komande mest dobile nalogo, da organizirajo krojaške delavnice tudi za partizansko vojaško konfekcijo, če temu smemo tako reči. Vojska je številčno rasla, s tem pa je rasla tudi potreba po novih in novih tekstilnih izdelkih, tem bolj, ker so bili spopadi s sovražnikom silovitejši in pogostejši. V sodelovanju s civilnimi oblastmi in gospodarskimi komisijami so komande mest začele ustanavljati delavnice. Mnogo jih je tedaj zraslo nenačrtno ali premalo načrtno; šele po sovražnikovi novembrski ofenzivi je postalo jasno, da bo tudi krojaške delavnice treba ustanavljati premišljeno in pod enotnim vodstvom. Opustili so preveč opazne lokacije in ukinili strokovno preslabo zasedene delavnice.

Začeli so združevati ljudi in opremo na primernejših krajih, v kakam stanovanjskem poslopu, kjer so s privoljenjem lastnika — največkrat je to bila lastnica, ker je bil lastnik že v partizanih — organizirali delavnico.

V hišo so prišle šivilje, morda tudi kak postaran krojač, pripeljali so stroje (včasih so jih tudi prinesli na rokah), blago in druge potrebščine. Prej mirna domačija je postala polna zagane delavnosti, šivalni stroji so brneli, šivankarice so vbadale iglo in nit, gospodinja je pa navadno prevzela kuho za vse „tekstilce“, da so lahko delali pozno v noč. Če je bilo treba hitro kaj napraviti, tako rekoč

danes za včeraj, je poprijela še gospodinja z dekleti. Blago so skrivoma prinašali ponoči in ponoči tudi odnašali izdelke, da ni bilo nepoklicanim na oči.

Za nujne primere so napravili tudi manjše skrivališče; to je napravila posebna skupina spretnih mož, ki so jih imenovali bunkeraši. V primeru sovražne ofenzive je vsaka šivilja vedela, kam mora zbežati in kaj reči, če bi jo ustavil sovražnik; blago in opremo pa so poskrili v bunker.

V pravih partizanskih šivalnicah so delale predvsem ženske. Krojači so bili redki, v delavnico so jih dodelili le izjemoma, če je koga zdravniška komisija spoznala za nesposobnega za operativno enoto oziroma če so mu stare kosti preprečevale, da bi še lahko hajkal po hostah. Sicer pa je bilo v teh primorskih šivalnicah največ priučenih ljudi, to z zategadelj, ker so bile na Primorskem posebne razmere: Italijani niso želeli, da bi se na slovenskem narodnostnem ozemlju razvijalo obrtništvo, zato so storili vse, da bi otežkočili njegov razvoj. Posledice takšne politike so čutile tudi partizanske delavnice, v katerih je bilo le malo kvalificiranih kadrov, razen, kot že rečeno, strokovno usposobljenih ljudi, ki so delo vodili. V Novakih in Trebenčah, kjer so bile večje delavnice, so delo že delili po fazah dela; tako je najsposobnejši krojil, drugi so šivali, tretji obrobjali gumbnice in podobno. V delavnico na Lokvah je pošiljala mladinska in skojevska organi-

zacija iz Ozemljana skupine mladink, ki so se menjavale in pomagale pri manj strokovnih delih, tako so na primer zbirale padala, jih parale, zlagale po barvah in vrsti blaga, navijale padalske vrvice in zbirale obrobno platneno jermenje itd.

Delavnice so se posebno razmahnile sredi leta 1944. Tedaj so v njih izdelovali nahrbtnike, predelovali uniforme, jih krpali; iz vojaških odej so izdelovali hlače za borce, iz zavezniških padal perilo in posebna oblačila. Vsak, še tako neznan kos tekstila je bil dobrodošel in se ga je dalo s pridom uporabiti: iz padal so delali obleke in perilo, iz vrvic sukanec in dreto za čevljarje, pletli nogavice in majice, šest centimetrov široke platnene trakove pa so uporabljali za izdelovanje nosil za ranjence ter pripomočke za imobilizacijo zlomljenih udov.

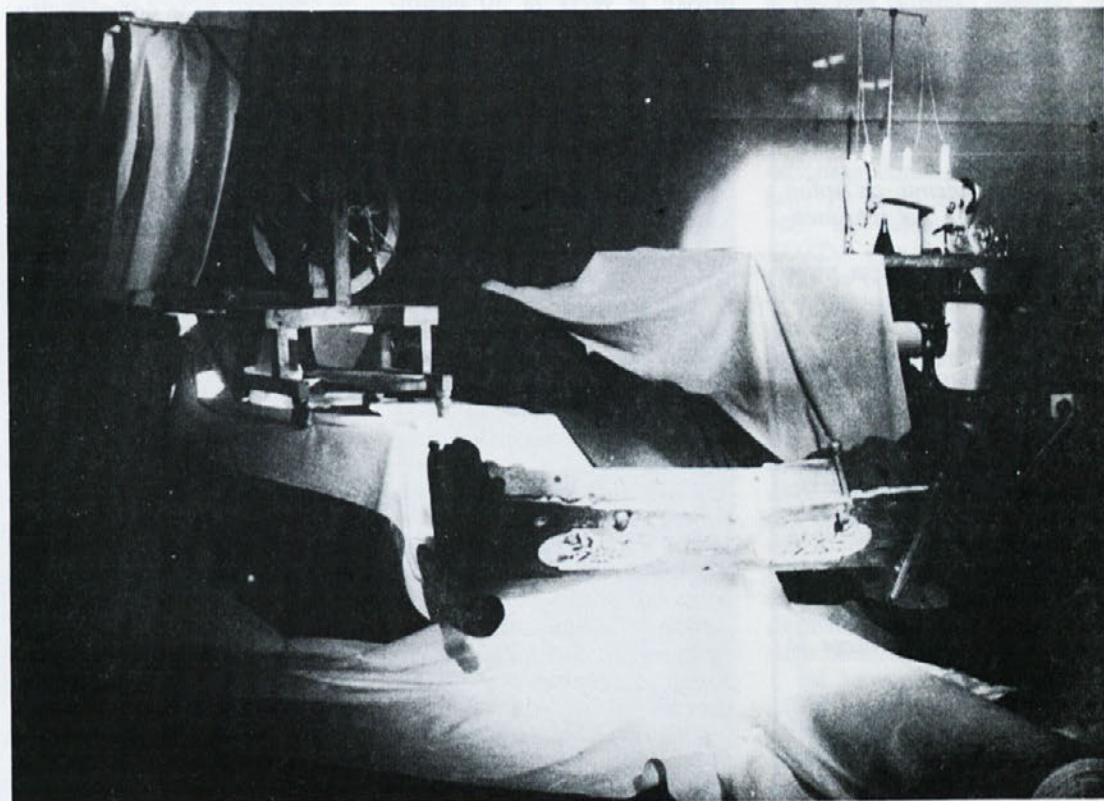
Iz blaga, ki so ga dobivali iz Gorice, so izdelovali delovne obleke za mehanike in orodjarje v partizanskih delavnicah. Bela ogrinjala so bila nemenjena smučarskim enotam in izvidnikom v brigadah, bele halje pa za partizanske boolnišnice. Mladinke iz Gornje Branice so si iz papirja, ki so ga prinesle iz Trsta sešile kostume za igro „Veseli veter“. Tudi frontno gledališče je dobilo iz raznobarnih zavezniških padal narejene kostume. Šivilje so vezle tudi zvezdice za čine, v zlati in srebrni barvi; material zanje so dobivali iz Furlanije, naravnost iz obratov, kjer so izdelovali podobne izdelke za nemško in poprej za italijansko vojsko.

ZA ČASA NOB

Povsem razumljivo je, da partizanski način bojevanja — enote so neprestano na pohodih po težko prehodnem terenu, skozi globače, skozi goste grmovje in po skalovju — uničuje obleko.

Zato med našo narodnoosvobodilno vojno niso redki primeri, da so bili po dolgih pohodih, posebno še v prvih letih upora, borci strgani in bosi.

Ker partizanska vojska ni imela rednih skladišč, kjer bi se oskrbovala, kot se oskrbujejo redne armade, je imel vsak partizan svoje malo „skladišče“ na hrbtu, v nahrbtniku, in v njem tudi nekaj kosov rezervnega perila, morda odejo ali šotorsko krilo. Šele ob razpadu Italije je bilo zaplenjeno precej uniform, blaga in perila, kar vse je bilo treba očistiti in predelati. Toda, kako in kje?

emancipacija

„Najina hči bo tudi po poroki obdržala svoj priimek!“ mi je ponosno izjavil mož.

„Res?“ sem rekla.

„Kaj nisi zadovoljna?“

Seveda sem zadovoljna. Čudno se mi je le zdelo, da mi tega nikoli ni omenila. Ravno zadnje tedne sva bili veliko skupaj.

„In zasluga je moja,“ je nadaljeval naš feminist. „Najini hčeri bo prihranjeno ponižanje, da bi po dvajset in nekaj letih morala prevzeti tuj priimek. „Poglej!“ – pod nos mi je pomolil lepo medeninasto tablico, ki naj bi jo mlada dva pritrdila na stanovanjska vrata. Vanjo sta bila z enako velikimi črkami vrezana oba priimka – oziroma, če si dobro pogledal, so bile črke njenega priimka skoraj malce večje. „Lepo, kajne?“ se je hvalil ponosni oče. „Lepo, lepo...“ sem raztreseno pokimala. Midve s hčerjo sva zadnje tedne nakupovali lonce, krožnike, posteljnino, na tablico za vrata nisva niti pomislili.

„Dobro, kaj res nisi vedela?“ je vztrajal. „Kaj nisi ravno ti neprestano govorila, da ženska po poroki ne sme izgubiti svoje osebnosti, svoje identitete, da ni prav, če velja njen dekliski priimek za nekaj začasnega, veljavnega samo do poroke?“

Seveda, seveda sem govorila. In tudi mislim tako. S hčerko pa res nisem govorila o tem, kolikor se spominjam.

„Si se dogovoril z njo?“ sem vprašala.

„Nisem, čemu pa sploh dogovarjanje? Saj si jo menda ti vzgojila!“

„Že, vendar o tem nisva govorili.“

„Pa bi morali! In ona bi se bila že morala o tem pogovoriti z njim! Navsezadnje boš še rekla, da nisem storil prav, ko sem naročil to tablico!“

„Veš kaj,“ sem ga poskusila pomiriti, „za njuno tablico je še čas. Dajva jima dober zgled. Naroči novo tablico za najina vrata. Zdaj je na njej samo tvoj priimek. Naj vrežejo poleg njega še mojega. Prav?“

„Tvojega?“ Kaj tvojega?“ je debelo pogledal, kot bi hotel reči: Oprosti, mar si ti, predno sem se oženil s tabo in ti dal svoje ime, že imela kak drug priimek?“

Zagotovljeno varstvo otrok, medtem ko je mati na delu v tovarni, omogoči tudi njej bolj zbrano delo, kar pa pomeni hkrati večjo storilnost in manj možnosti za poškodbe pri delu.

večji otroški dodatki

Skupščina Zveze skupnosti otroškega varstva SR Slovenije je na seji dne 5. aprila sprejela višino otroškega dodatka in dohodkovne pogoje za leto 1979.

Višina otroškega dodatka je v letošnjem letu večja za 25 odstotkov, dohodkovni pogoji za 22,5 odstotkov. Prav tako je določen nov količnik za dohodek iz kmetijske dejavnosti. Višina posebnega dodatka za težje telesno ali duševno prizadete otroke je večja za 30 odstotkov, za otroke z enim hranilcem pa je v primerjavi z lanskim letom višja za 25 odstotkov.

Pravico do otroškega dodatka imajo:

1. – 390 dinarjev prvi otrok:
– 510 dinarjev vsak naslednji

PISMO UPOKOJENIH IZ NOVEGA MESTA

Upokojenci „Laboda“ iz Novega mesta smo bili za praznik žena in praznik delovne organizacije „Labod“ prijetno presenečeni, ko ste nas povabili na poslovo.

Veseli smo, da ne pozabljate na nas in na naš trud, ki smo ga vložili v podjetje. V času, ko smo bili še člani kolektiva, smo se morali predvsem na začetku odreči večjim osebnim dohodkom, da danes lahko delate v boljših delovnih pogojih, kot smo mi.

Za vašo izkazano pozornost se še enkrat najlepše zahvaljujemo in vam še v naprej želimo mnogo delovnih uspehov!

V IMENU UPOKOJENCEV
MALČI TRAVIŽAN

otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, do 1.700 dinarjev na mesec na družinskega člana:

2. – 340 dinarjev prvi otrok,
– 450 dinarjev naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri živi, 1.700 do 2.100 dinarjev na mesec na družinskega člana:
3. – 260 dinarjev prvi otrok,
– 340 dinarjev vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v katero otrok spada, od 2.100 do 2.700 dinarjev na mesec na družinskega člana:
4. – 210 dinarjev prvi otrok,
– 280 dinarjev vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi od 2.700 do 3.300 dinarjev na družinskega člana.

Pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka se upošteva osebni dohodek iz delovnega razmerja in vsi drugi dohodki. Dohodek iz kmetijske dejavnosti se upošteva v štirikratnem znesku katastrskega dohodka, če je osnova na novo izračunan katastrski dohodek v letu 1978, sicer pa v devetnajstkratnem znesku katastrskega dohodka.

Pravico do posebnega dodatka ima v znesku:

1. – 260 dinarjev na mesec telesno ali duševno prizadet otrok,
2. – 110 dinarjev na mesec otrok, ki ima edinega hranilca.

Občani, ki so uveljavljali pravico do otroškega dodatka in posebnega dodatka že dosedaj, so morali predložiti dokazila o upravičenosti do otroškega dodatka ali posebnega dodatka najpozneje do 20. aprila 1979, sicer jim s 1. majem izplačevanje preneha.

VENDARLE NOVA STANOVANJA?

V Novem mestu si lahko „milionar“, vendar za svoj denar nečesa danes ne moreš kupiti: stanovanja! Tudi z zlatom ga ne moreš plačati, ker novih stanovanj enostavno ni na prodaj. Občinska zbornica krajevnih skupnosti in združenega dela sta na svojih sejah 28. 12. 1978 med drugim sprejela odlok o razglasitvi splošne prepovedi prometa z zemljišči, prepovedi parcelacije zemljišč ter prepovedi graditve in spremembe kulture zemljišč, ki jih bo obsegal zazidalni načrt za del ureditvenega območja C-5 v predelu med Irčo vasjo in Brodom.

Enaka prepoved je izdana tudi za ureditveno območje B-10 v Žabji vasi. Kot vemo, so decembra le stekla dela za novo stanovanjsko sosesko ob Cesti herojev (nasproti pokopališča v Ločni). Torej vendarle premik...

FRVIČ: IZVOZILI ZA VEČ KOT 100 MILIJARD DINARJEV

Statistični podatki, objavljeni tik po novem letu, nam povedo, da so jugoslovanske delovne organizacije prvič po vojni izvozile za več kot 100 milijard dinarjev blaga. To je za 6 odst. več kot leta 1977, pri tem pa izvozna rast žal še vedno za polovico zaostaja za načrtovano. Hkrati smo lani uvozili iz tujine raznega blaga za skoraj 180 milijard dinarjev, kar je za 2 odst. več kot leto dni poprej. Razlika med uvozom in izvozom je še vedno velika, saj znaša po nepopolnih podatkih 78 milijard dinarjev. Razveseljivo je kljub temu dejstvo, da smo uvozili lani za pribl. 2 odst. več kot leto dni prej, izvozili pa za 6 odst. več kot leta 1977.